

■ **Σημαντικὴ πρόοδος καὶ προώθησις τῆς Ἱεραποστολῆς**

Ἱεραποστολικὸ Ταξίδι στὸ Ζαῖρ^(*)

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἔνστασις στὴν καρδίᾳ τῆς Ἀφρικῆς

Μὲ τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου μας καὶ τὴν εὐχὴν καὶ ἐντολὴν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος πραγματοποίησε ἓνα πολὺ δύσκολο, ἀλλὰ καὶ πολὺ καρποφόρο ἱεραποστολικὸ ταξίδι στὸ Ζαῖρ τῆς Ἀφρικῆς τὸν Φεβρουάριο (6-20. 2.1997 ἐκ. ἡμ.), ἔχοντας ὡς συνοδὸ καὶ βοηθὸ τὸν κ. Γεώργιο Παυλιδάκη, φίλο τῆς ἱεραποστολῆς καὶ πνευματικὸ μας τέκνο ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη.

Λόγω τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως τῆς χώρας, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος δὲν κατώρθωσε νὰ λάβῃ τὴν ἀπαιτούμενη ἄδεια πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ κεντρικοῦ Ζαῖρ, ὅπου εὐρίσκεται τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν ἱεραποστολικῶν μας Κοινοτήτων, ἀλλὰ, ὡς διὰ θαύματος, ὁ πολὺ δραστήριος καὶ ἅγιος Ἀρχιερατικός μας Ἐπίτροπος Πρωτοπρεσβύτερος π. Λεωνίδας Κασέγυα φρόντισε, ὥστε νὰ ἔλθουν τουλάχιστον στὴν πρωτεύουσα Κινσάσα ὅσοι ἦσαν ὑποψήφιοι πρὸς χειροτονίαν.

Στὸν πρόχειρο Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται στὸ οἰκόμεδο τῆς Ἱεραποστολῆς μας στὴν Κινσάσα, ἔγιναν οἱ ἑξῆς χειροτονίες:

– τῶν Πρεσβυτέρων π. Ἀντωνίου Mutombu, γιὰ τὸ Ἀνατολικὸ Κασάϊ καὶ τῶν π. Κοσμᾶ Mbuyi, π. Σίμωνος Mukanya καὶ π. Θεοδώρου Mulumba, γιὰ τρεῖς ἀπομακρυσμένες περιοχὰς τοῦ Δυτικοῦ Κασάϊ, καὶ

– τῶν Πρεσβυτέρων π. Θεοδώρου Lumpungu, π. Ἰωσήφ Mon-deke, π. Ρωμανοῦ Nkongolo (ἐλληνομαθοῦς!) καὶ τοῦ Διακόνου π. Τιμοθέου Mujangi, γιὰ τὴν πρωτεύουσα Κινσάσα.

Μετὰ τὶς νέες χειροτονίες, ἡ δύναμις τῶν Κληρικῶν μας στὴν χώρα αὐτὴ τῆς Ἀφρικῆς εἶναι δεκαεξί (16) Πρεσβύτεροι καὶ δύο (2) Διάκονοι, ὅλοι ἔγγαμοι καὶ μάλιστα πολύτεκνοι ἢ ὑπερπολύτεκνοι!

Παρὰ τὴν φοβερὰ δυστυχία καὶ τὴν ἐκρυθμο κατὰστασι, ἡ ἱεραποστολὴ μας στὸ Ζαῖρ παρουσιάζει θαυμαστὴ πρόοδο καὶ καθημερινῶς εἰσέρχονται νέα μέλη στὴν ὁσαστικὴ Κιβωτὸ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Γιὰ τὴν ἐνίσχυσιν ὅμως αὐτῆς τῆς προσπαθείας καταβάλλονται ὑπεράνθρωπες προσπάθειες, τῇ θεῖᾳ βοηθείᾳ, ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς αὐτόχθονας Κληρικούς καὶ Κατηχητάς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκκλησιαστικῶς ὑπευθύνους τῆς Ἱεραποστολῆς. Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, παρὰ τὶς ἐλλείψεις καὶ τὶς δυσκολίες μας, νὰ προμηθεύσουμε τὴν Ἱεραποστολὴ αὐτὴ μὲ ἐκκλησιαστικὰ εἶδη καὶ σκευή, μὲ ἐκδοτικὸ ὑλικό, μὲ οἰκονομικὴ καὶ κυρίως πνευματικὴ ἐνίσχυσιν καὶ καθοδήγησιν.

Ἡ ὀλιγοήμερος παραμονὴ μας στὴν χώρα τοῦ Ζαῖρ, ὑπὸ λίαν δυσχερεῖς καὶ ἀδέβαιες συνθήκες, μᾶς ἐδίδαξε γιὰ ἄλλη μία φορὰ πόσο ἐπικίνδυνο ἀνθρωπίνως εἶναι τὸ ἐγγεῖρημα καὶ πόσο ἀπτή καὶ θαυμαστὴ ἡ ἐπέμβασιν καὶ παρηγορία τῆς Θεῖας Χάριτος.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησί μας, τὰ νέα ἀπὸ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο στὸ Ζαΐρ καὶ τὴν χαώδη πλέον κατάστασι ποὺ ἐπικρατεῖ ἐκεῖ, μᾶς ἐμβάλλουν σὲ νέες ἀνησυχίες καὶ θερμὲς ἀναπέμπονται οἱ ταπεινὲς εὐχὲς μας πρὸς τὸν Ἄρχοντα τῆς Εἰρήνης, προτρέπουμε δὲ ὅλους τοὺς πιστοὺς μας ἐπίσης νὰ προσεύχωνται, ὥστε νὰ εἰρηνεύσῃ τὴν πολυπαθὴ αὐτὴν χώρα, νὰ διαφυλάξῃ τὸ «μικρὸν ποιμνιόν» Του καὶ νὰ τὸ βοηθήσῃ στὴν μαρτυρία τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας.

† Ὁ Μ.Α.

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 276-7/Ἰανουάριος-Ἀπρίλιος 1997, σελ. 220-221.